

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

De verspieders

Bijna twee jaar had de reis door de woestijn al geduurd. Het volk was nu bij het beloofde land gekomen. Een mooi, vruchtbaar land, waar zij mochten gaan wonen. Ze konden er jammer genoeg niet zomaar binnen wandelen. Er woonden al mensen, en die zouden heus niet zomaar weggaan. God wilde weten of het volk echt zou geloven dat dit land voor hen zou zijn. Hij gaf Mozes daarom een bijzondere opdracht. Hij moest twaalf mannen kiezen, uit elke stam één, en hen het hele land door laten reizen. Ze moesten alles goed bekijken: de steden, de legers, de bomen, de vruchten. Ook moesten ze wat meebrengen van de vruchten die er groeiden. Vol goede moed gingen de twaalf op pad. Na veertig dagen kwamen ze terug. Ze brachten heerlijke dingen mee: een tros druiven, zo zwaar dat hij door twee mannen gedragen moest worden. Ze vertelden hoe mooi het land was, maar ook dat zij er nooit zouden kunnen wonen. Want het volk was zo sterk, en de muren om de steden waren heel dik. De mannen daar waren enorm groot. Zo maakten zij iedereen heel bang. Ze dachten helemaal niet meer aan wat God had beloofd. Maar twee van de verspieders, Kaleb en Jozua, waren niet bang; zij vertrouwden wel op God. Ze zeiden: "We hoeven niet bang te zijn. God zal voor ons strijden en ons het land geven". Het volk begon te klagen en te jammeren. Weer zeiden ze: 'o, waren we maar in Egypte gebleven. Waarom brengt de Here ons naar zo'n land. We kunnen beter terug gaan. We kiezen andere leiders'. Jozua en Kaleb probeerden het volk rustig te krijgen en moed te geven, door te zeggen: wees niet bang, God zal immers voor ons zorgen. Het werd een behoorlijke ruzie; iedereen schreeuwde door elkaar. 'Kom we gaan terug' hoorde je vaak. Ze pakten zelfs stenen om naar Jozua en Kaleb te gooien. Toen maakte de Here een eind aan de ruzie. De wolk verscheen plotseling in de tabernakel. Mozes ging de tent in, en de Here zei: "Dit ondankbare volk ga ik nu vernietigen". Mozes bad voor het volk; en alleen door zijn voorbede mochten ze blijven leven. Wel kregen ze een hele zware straf. Niemand die ouder was dan 20 jaar mocht meer naar het beloofde land. Ze moesten terug, weer de woestijn in en daar 40 jaar blijven totdat alle kinderen groot waren. Nu hadden ze spijt. Gaan ze ook gehoorzaam terug? Dat lees je de volgende keer. N.D.

"Ik ben moe!" Sam had een drukke dag achter de rug. Op school had hij tentamens, en laat in de middag moest hij oefenen voor de volgende voetbalwedstrijd. "Dan kunt je beter vroeg naar bed gaan, jongen", zei mama. Maar dat wilde Sam niet, er was die avond een mooie natuurfilm op TV, en hij wilde die niet missen. Hij probeerde zijn huiswerk voor de warme maaltijd af te hebben; maar dat lukte niet echt, want het leek alsof het niet verder dan zijn ogen kwam wat hij las. "Je gaat vroeg naar bed en dan kunt je vroeg opstaan. Dan voel je je veel frisser, en je huiswerk gaat ook een stuk makkelijker."

Volgende ochtend ging het inderdaad veel beter; en hij haalde goede cijfers ook. Later dacht hij hier over na. "Waarom hebben wij slaap nodig? Waarom kan ik niet de hele nacht op blijven?" Hij vroeg het aan papa. "Jouw lichaam heeft rust nodig", legde hij uit. "Het is een beetje zoals met onze auto. Zonder benzine en olie gaat het niet. Die moet je telkens aanvullen. Ons lichaam heeft steeds nieuwe energie en kracht nodig. Dat haalt het natuurlijk uit eten en drinken. Maar de verwerking van wat wij eten, en van de indrukken die wij overdag opdoen, gebeurt terwijl wij slapen. Alle energie die wij overdag gebruikt hebben, wordt 's nachts vervangen. En de slaap vóór middernacht telt voor twee!"

Wat later las het gezin in het boek Spreuken. Daarin vonden zij dat teveel slaap ook niet goed was! "Hoe lang nog, luiaard, zul je blijven slapen, wanneer kom je uit bed? Nog even dan? Nog even slapen, nog een beetje rusten, een ogenblik nog blijven liggen? Armoede overvalt je als een struikrover, gebrek slaat je neer als een bandiet." (6:11). "Ik moet op tijd naar mijn werk, anders krijg ik mijn ontslag, en dan hebben we niets te eten!", constateerde papa. "En wij moeten op tijd naar school, anders krijgen wij straf", zei Anne.

Toen zij naar bed ging vroeg Anne zich af: "zou God in slaap vallen, Hij moet zoveel doen?" Ze vroeg het aan mama. "Welnee, schat, God wordt niet moe. Hij is de bron van alle kracht en leven. Je kunt altijd naar Hem toe met je gebeden". "Hij zal je voet niet laten wankelen, Hij zal niet sluimeren, je wachter. Nee, Hij sluimert niet, Hij slaapt niet, de wachter van Israel", las ze voor uit Psalm 121. Anne viel daarna snel in slaap, met de gedachte dat Hij dan ook wel over haar zou waken.

C.T.

Wist je dat?

Olympische Spelen (2)

Het woord Olympische Spelen en sport vinden we niet in de Bijbel. Waarom dan dit onderwerp? Uit de geschiedenis weten we dat er in de tijd van de apostel Paulus Olympische Spelen werden gehouden ter ere van Zeus, de oppergod van de Grieken. Israëlieten deden daar niet aan mee; zij zouden nooit voor een beeld knielen. Paulus mocht het evangelie ook aan heidenen (alle niet-Israëlieten) vertellen. De Spelen waren voor hen heel belangrijk.

Paulus gebruikte veel voorbeelden uit de sport als hij vertelde en schreef. Zo begrepen de mensen goed wat hij bedoelde. Een populaire sport in zijn tijd was hardlopen in de renbaan. Het was zoiets als het wereldkampioenschap atletiek van nu. Paulus nam dit als voorbeeld voor een 'race' waarin wij allen die geloven meedoen. Lees maar eens 1 Korintiërs 9: 24-27. De hardlopers

hadden er alles voor over om als eerste aan te komen, en dus de prijs te winnen. Ze moesten een goede conditie hebben, mochten zich door niets laten afleiden, en moesten eerlijk spelen om niet gediskwalificeerd te worden. Dat was een grote schande, en meestal volgde dan de doodstraf. Er kon maar één de winnaar zijn. Alle andere deelnemers, al hadden ze nog zo goed hun best gedaan, kregen niets; zelfs geen troostprijs. De hoofdprijs was voor iedereen zichtbaar: een lauwerkrans. Maar die verdorde helaas na een tijdje.

De race die Paulus bedoelde, is veel belangrijker dan zo'n hardlooptwedstrijd. De prijs is veel groter dan de eer van de lauwerkrans. Het mooie is ook, dat iedereen die zijn uiterste best doet de prijs krijgt. Een prijs die nooit verdort. Aan grote sportwedstrijden mogen alleen maar topsporters meedoen. Alle andere mensen kunnen slechts toekijken. Aan de wedstrijd waarvoor de Here Jezus ons uitnodigt, mogen alle mensen meedoen.

In 2 Timoteüs 4 zien we Paulus aan het einde van zijn leven. Hij zit gevangen in Rome en zal spoedig sterven. Zijn wedstrijd is gelopen, en hij weet zeker dat hij zijn uiterste best heeft gedaan. Hij kijkt er naar uit dat hij de kroon, die kostbaarder is dan de lauwerkrans, zal krijgen uit de handen van de Here Jezus. Geen echte kroon, maar Paulus bedoelt het eeuwige leven. De belangrijkste vraag aan jou is nu: Wil jij ook meedoen in deze 'wedstrijd' en zo'n 'kroon' ontvangen?

N.D.

Internet

We hebben twee websites gevonden met leuke informatie over slapen: <http://slapen-dromen.websitemaker.nl/slapen-dromen/902391>

en

<http://www.docukit.nl/inhoud/docukit.asp?nummer=NEW46&opmaak=intern>

Val er niet bij in slaap hoor!

Ook is er een leuk filmpje met een liedje over naar bed gaan:

http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20081106_slaapliedje01

Goed of fout ?

Geef bij de zinnen over het Bijbelverhaal aan of ze goed of fout zijn. Als je het helemaal goed gedaan hebt, komt er een zin uit. Succes!

- 1 Er waren 10 verspieters om het land te verkennen.
- 2 De naam van het nieuwe land heette Kanaän.
- 3 De verspieters namen een grote tros druiven mee.
- 4 Het nieuwe land zag er droog en dor uit.
- 5 De mensen die er woonden waren groot en sterk.
- 6 De Israëlieten waren niet bang voor deze reuzen.
- 7 Het volk wilde terugkeren naar Egypte.
- 8 Jozua en Kaleb vertrouwden wel op God.
- 9 Voor straf mocht niemand het land in van God.
- 10 Het volk moest 30 jaar door de woestijn zwerven.
- 11 Iedereen ouder dan 30jr zou sterven in de woestijn.
- 12 Jozua en Kaleb zouden wel het beloofde land zien.
- 13 Het volk had spijt van hun gebrek aan vertrouwen.

goed	fout
D	G
O	E
D	H
E	I
S	R
D	G
E	I
D	K
U	E
N	L
B	D
I	O
G	D

Oplossing: .....